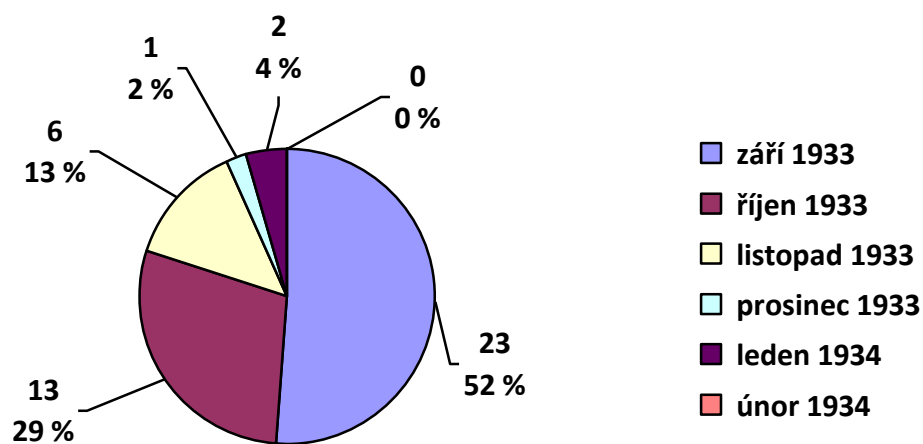

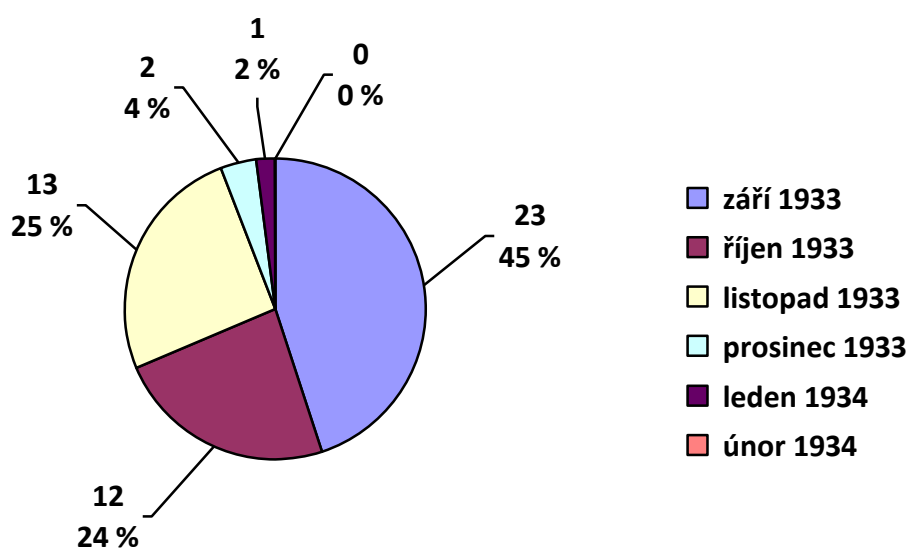
Příloha

Příloha č. 1: Počet zpráv – Národní listy (graf)

(Vlastní zpracování, 2016)

Příloha č. 2: Počet zpráv – Expres (graf)

(Vlastní zpracování, 2016)

Příloha č. 3: Otýlie Vranská (fotografie)

Kufr s ostatky těla nalezený v Bratislavě

Tělo oběti při pitvě

Poslední den Otýlie Vranské: na Václavském náměstí vlevo číšník z Rokoka, vedle Otýlie a její přítelkyně Božena Vellingerová

Otýlie Vranská

(Šulc, 2013, Příloha)

Příloha č. 4: Expozice v Muzeu Policie ČR (fotografie)

(Muzeum Policie ČR, vlastní fotodokumentace, 2016)¹

¹ Další fotografie si lze prohlédnout na stránkách Muzea Policie ČR:
<http://www.muzeumpolicie.cz/sbirky/pripad-vranska/>.

Příloha č. 5: „Vrahův“ dopis policii (ukázka z tisku)

Fantom ulice,
vraždící z touhy po krvi,
mluví:
Justicia
Fantom regnorum
fundamentum ??

Prosím za laskavé prominutí, že jsem svým třetím zločinem uvedl celý policejní aparát do pohybu. — Vraždil jsem z touhy po lidské krvi, ne pro peníze. Mám božský pocit spatřit člověka krváceti. Nenamáhejte se po mně pátrati!! Unikám spravedlnosti 4 roky. Jsem příliš opatrný... Dívče, které jsem zabil, bylo prostitutkou jako má dřívější oběť Janotová. Vlákala jsem ji do svého bytu, kde jsem ji zavraždil. Tělo její jsem podle obrazu kostry rozřezal a uložil do kufřů, které jsem sám odvezl na nádraží. Cestou jsem potkal v Dělnické třídě svoji známou, která mně pomáhala tlačiti vozík, při čemž se mně tázala, co v kufrech vezu. Odpověděl jsem, že vezu staré šatstvo. U Hlávkova mostu odbočila na Strossmajerovo náměstí. Měl jsem v úmyslu kufry dát na Denisovo nádraží, ale pro malou frekvenci na tomto nádraží jsem od toho upustil. — Jak nyní vidím, stopy jsem zahladil důkladně, takže prozrazení mně již nehrozí a prchat do ciziny již nemusím! Mohu se klidně připravovati na čtvrtou vraždu.

Fantom ulice,
vraždící z touhy po krvi,
Karel Wodowary.

(Plánek.)

(70, 1933, s. 2)

Příloha č. 6: Zpráva o vraždě od policie v Brně a v Praze (ukázka z tisku)

Brno, 2. září.

Brněnská policie k vraždě oznamuje: Dne 2. září v 9.15 hod. nalezen byl ve třetím voze od konce osobního vlaku Praha—Bratislava, který vyjíždí z Prahy o 22. hod. a přijíždí do Bratislavy o 8.50 v oddílu III. třídy hnědý vulkanový kufr s bílým kováním, starší, jehož zámky byly polámané a držadlo utrženo. Kufr byl svázán novým tmavohnědým řemenem 1.5 cm širokým. V kufru byla nalezena ženská hlava a nohy. Vše bylo zabaleno v čísle časopisu Lidové Noviny.

ranní vydání z 1. září. Dále tam byl reklamní časopis ČSD, mezinárodní spojení Čsl. republiky a časopis Proud z 2. září. Ve voze III. třídy rychlíku Praha Wilsonovo nádr.—Košice, který odjíždí z Prahy o 20.56 hod. a do Košic přijíždí v 9.16 hod., byl nalezen také ve voze III. tř. kufr s ženským trupem bez hlavy a údů. Údy byly v kyčli odřezány a v levém prsu zelo 7 bodných ran. Trup byl v hnědém koženém kufru v rozměrech 70×40×22 cm a byl zabalen v bílém prostěradle, které má v levém rohu zn. I. K. červeně vyšitou a pod písmenou K. jsou vodorovně vyšity tři tečky.

Praha, 2. září.

Pražská policie vydala o případu obsírnou zprávu, ve které se praví m. j.:

V pátek dne 1. září o 20.56 hod. byl v jednom oddílu vagonu III. tř. na zavazadlové polici nalezen hnědý, kožený kufr rozměrů 70.40.22 cm, ke kterému se nikdo z cestujících nehlásil. Byl odnesen do dopravního železničního úřadu, kde byl otevřen a nalezen v něm trup ženy bez hlavy a bez nohou, které byly od těla v kyčlích odřezány. V sobotu dne 2. září v 8.50 hod. ráno v Bratislavě při prohlídce garnitury osobního vlaku, který odjel z Prahy, Masarykova nádraží v pátek dne 1. září ve 22 hod., byl nalezen hnědý vulkanový kufr s bílým kováním, ve kterém byly nohy a ženská hlava. Při lékařském ohledání hlavy zjištěno, že patří mrtvole úplně čerstvé, že zavražděná byla asi 25—28letá, hlava sama je pokryta tmavohnědými vlasy, rozčuchanými, zorničky jsou světle hnědé. Chrup zachovaný a pokožka hlavy je pokryta světlehnědými pihami. Hlava je odřezána od trupu silným řezem. — Dále bylo v kufru nalezeno 35. číslo časopisu „Proud“, vycházejícího v Brně. Číslo to vyšlo již 29. srpna s datem 2. září 1933. V tomto časopise „Proud“ byly dva sňatkové inseráty přeškrtnuty inkoustovou tužkou. — Byly to inseráty vdavekchtivých žen. — Na základě telefonického vyrozumění o tomto nálezu od policie ředitelství v Bratislavě i v Košicích bylo zavedeno ihned pátrání v Praze a vyšetřováno, zda oba kufry byly do železničního vozu dány již v Praze na zavazadlovou polici již při odjezdu zmíněných vlaků. — Jelikož okolnost tato pro vyšetřování jest velmi důležitá a není vyloučeno, že zavazadla mohla do vlaků těch býti vložena na některé stanici, ve které stává i rychlík jedoucí do Košic, žádá policejní ředitelství veškeré cestující, aby v tom směru byli bezpečnostním orgánům nápomocni a své podezřelé poznatky oznámili nejbližšímu bezpeč. úřadu. Zjištěním totožnosti nalezené zavražděné ženy bude zajisté ve vyšetřování proveden důležitý krok kupředu.

(1, 1933, s. 3)

Příloha č. 7: Fotografie matky Otýlie Vranské (fotografie)

(27, 1933, s. 1)